

LITERĀRĀS VĒSTIS

MAZSALACAS PILSĒTAS BIBLIOTĒKA

Nr. 2. (61.) 2009.gada maijs

*ES ESMU BRĪNUMS UN TU ESI BRĪNUMS, TĀ IR VĒL VIENA IESPĒJA,
LAI MĪLĒTU VIENS OTRU!*

Kāda cilvēka pārdomas...

Grūti noticēt, ka mēs, kas dzimuši 60-os, 70-os un 80-os gados, esam nodzīvojuši līdz šai dienai. Bērībā mēs taču braucām mašīnās, kurām nebija drošības jostu vai gaisa spilvenu. Mūsu gultņās bija izkrāsotas košās krāsās, kas bija ar augstu svina saturu. Nebija slepeno vāciņu zāļu pudelītēm, durvis bieži netaisījās ciet un skapji vispār nekad netaisījās ciet. Mēs dzērām ūdeni no ūdens pumpja uz stūra, nevis no plastmasas pudelēm. Nevienam neienāca prātā braukāt ar riteni ķiverē. Stundām ilgi mēs meistarojām ratiņus un divriteņus no dēļiem un gultņiem no izgāztuves, bet kad pirmo reizi laidāmies lejā no kalna, atcerējāmies, ka aizmirsām par bremsēm. Pēc tam, kad vairākas reizes nācās ievelties dzelošos krūmos, mēs tikām galā ar šo problēmu. Mēs gājām ārā no rīta un spēlējāmies visu dienu, atgriezoties mājās tad, kad iedegās ielas laternas, tur, kur tās vispār bija. Veselu dienu neviens nezināja, kur mēs esam, jo nebija taču mobilo telefonu! Grūti iedomāties. Mēs sagriezām rokas, kājas, lauzām kaulus un sitām ārā zobus, un neviens nevienu nesūdzēja tiesā. Visādi bijis. Un vainīgi bijām tikai un vienīgi mēs paši. Atceraties? Mēs ēdām kūkas, saldējumus, dzērām limonādes, bet neviens nepalika resns, jo mēs visu laiku skraidījām un spēlējāmies. No vienas pudeles dzēra vairāki cilvēki, un neviens no tā nav nomiris. Mums nebija spēļu konsoļu, CD, 165 TV kanālu, interneta, mēs skrējām lielā barā uz tuvāko māju skatīties multeni, jo arī video mums nebija! Toties mums bija draugi. Mēs gājām ārā no mājas un viņus sameklējām. Braukājām ar riteņiem, laidām sērkokciņus pa pavasarīgajiem strautiņiem, sēdējām uz soliņiem, uz sētām vai skolas pagalmā un plāpājām, par ko vien gribējām. Kad mums kāds bija vajadzīgs, mēs klauvējām pie durvīm vai vienkārši gājām iekšā. Atceraties? Bez jautāšanas! Paši! Vieni paši cietsirdīgajā un

bīstamajā pasaulē! Bez apsardzes! Kā mēs vispār izdzīvojām? Mēs izdomājām spēles ar kokiem, konservu bundžām, mēs zagām ābolus no kaimiņu pagalmiem un ēdām ķiršus ar visiem kauliņiem. Katrs kaut reizi ir pierakstījis futbolā, hokejā vai volejbolā, bet ne visi tika pieņemti komandā. Tie, kuri netika, iemācījās tikt galā ar vilšanos.

Meitenes, atceraties lēkājāmās gumijas?! Interesanti, ka neviens puisis pasaulē nezin šīs spēles noteikumus!

Šī paaudze mums ir devusi cilvēkus, kuri spēj riskēt, tikt galā ar problēmām un radīt ko tādu, kas līdz šim nav bijis, nav eksistējis. Mums bija izvēles brīvība, brīvība riskēt un brīvība uz neizdošanos, atbildība, un mēs kaut kā vienkārši iemācījāmies ar to visu rīkoties. Ja esi viens no šīs paaudzes, tas ir apsveicami. Mums ir paveicies, ka mūsu bērība beidzās līdz tam laikam, kad valdība jauniešiem iemainīja brīvību pret skrituļslidām, mobilajiem, zvaigžņu fabriku...

Un kā ir tagad?

- Kļūdas pēc Tu spied savas sistēmas piekļuves kodu uz savas mikroviļņu krāsns;
- Tev ir 15 numuru saraksts, lai sazvanītu savu ģimeni, kurā ir 3 cilvēki;
- Tu sūti e-pastu savam kolēģim, kurš sēž Tev blakus;
- Tu esi zaudējis kontaktu ar saviem draugiem vai ģimeni tāpēc, ka viņiem nav e-pasta adreses;
- Pēc darba dienas Tu atgriezies mājās, un atbildi uz telefona zvaniem tā, it kā joprojām atrastos darbā;
- Tu krīti panikā, ja izej no mājas bez sava mobilā telefona, un ej atpakaļ, lai to paņemtu;
- Tu no rīta pamosties, un pirmais, ko izdari - pieslēdzies internetam;
- Tagad lasi šo tekstu, piekrīti tam un smaidi tāpat kā es ...

P.S. Cerams, ka šis raksts atsauc atmiņā patīkamos brīžus.. :)

Saule un lietus kopdarbībā var radīt varavīksni. Saule - gaismas nesēja, lietus - dzīvības veldzes devējs. Varavīksnei ir 7 krāsas. Jums Latviešu tautai arī ir 7 pirmsākotnes: Gaisma – jūsu valoda, tautas dziesmas, Lielvārdes josta, vietvārdi, dižkoki, dižakmeņi, svētvietas, svētavoti... Gaismas nesēji – dzejnieki, rakstnieki, dziedātāji, audējas...

Tieši tāpēc jums Latvijā tik daudz garīgi gaišu cilvēku un senu dvēseļu. Jūs apzināties, cik liela nozīme vārdam un tā tālāk nešanai. Darbam ar to, ar tā skaņu. Cilvēkam piedzimstot līdzī tiek dota balss ar konkrētu vibrāciju, kuru atpazīst it cilvēks un arī Visums. Cik liela nozīme ir, lai balss vibrācija būtu tīkama pašam un apkārtējiem. Tā ir iedota līdzī, ar to ir jāprot dzīvot, jāprot strādāt, tā ir jākopj un jāmīl. Ar to ir jāmīl, jāžēlo, jāargā. Balss intonācijai ir liela nozīme. Tāpēc Latvijai tik daudz rakstnieku un dziedātāju, jo tas garīgums, kas ierakstīts tautas dziesmās, jūsu valodā ir kādam jākopj, jāapraksta, jāceļ gaismā. Kad senāk vakarus veltīja, lai bērniem nodotu tās zināšanas, ko pašas māmuļas un vecmāmiņas zināja, tad vakari pagāja gaismas piepildīti. Jūs paši zināt ar ko ir piepildīti jūsu ģimenes vakari, jūsu līdzcilvēku kopā būšanas. Jūs sapņojat pēc sakārtotības, miera. Kur lai to ņem, ja jūs paši tādi neesat. Jūsu darba rezultāts ir tas, kas notiek sabiedrībā, sistēmā, ekonomikā kopumā.

Mēs pateicamies visiem tiem, kas saprotot tautas dziesmas jēgu, nāk palīgā svētvietām, zemes spēka vietām un visam dižajam, kas savu vārda nopelnījis enerģijas, vibrāciju diženuma pēc.

Kāda tautas dziesma skan;

Bur' man burvis, skauž' man skauģis,
Nevar mani izpostīt.

Dieviņš taisa zelta sētu

Apkārt manu mājas vietu.

Lai kas notiktu ar jums un jūsos, Dievs vienmēr ir gatavs sargāt, vadīt un virzīt. Jūsu sēta ir gara māja. Cik skaisti to pasaka jūsu tautas dziesmas! Jūs esat sargāti un mīlēti. Jums pieder gara varavīksne. Jūsu Dziesmu, Deju svētki, Dzejas dienas ir tam apliecinājums. Jums ir bagātīgs oriģinālliteratūras klāsts un dziesmu pūrs. Kāda nozīme dižkokiem un dižakmeņiem? Jo tie dižāki, jo lielāka datora cietā diska atmiņa. Viņi satur visu miljonu gadu garumā krāto informāciju. Līdz brīdim, kad nav bijusi traucēta energoinformatīvā plūsma, zināšanas ir saprotamas un viegli nolasāmas. Reizē ar zemes un cilvēku piesārņotību, tās nolasīt ir aizvien grūtāk. Ar nevajadzīgo un nederīgo ir pieblīvējušies energoinformatīvie zemes kanāli. Spēka vietas var palīdzēt. Tās sevi ir spējušas aizsargāt. Mēs varam jums dot ceļa gaismu, jums pašiem tā jāpaņem un jākopj. Svētvietā, pie dižkokiem, akmeņiem, to izdarīt ir vieglāk. Arī te vajag ar savu lūgšanu parādīt savu vēlmi un vajadzību. Kam jums viedas zināšanas, ja darbi liecina par pretējo? Lūgšana ir kā lāpsta, ar ko var attīrīt piesārņojumu un

paņemt to informāciju, kas saskan ar jūsu patieso vajadzību. Jums jāzina, ko jūs gribat un kā to izmantosiet. Svētvietu gari to enerģētiski jūt un pieņem jūs kā palīgus, draugus, savējos. Nodibinot sasaisti, jūs ik mirkli varat turpināt sadarbību, kad vien tā jums ir nepieciešama. Lai saplūstu ar svētvietu enerģētisko līmeni, ir jābūt spēcīgām paša cilvēka vibrācijām, nepietiek ar to, kas paņemts līdzī piedzimstot. Lielākā daļa cilvēku paātrināti tērē to enerģiju, ar kuru piedzimst. Tikai nedaudzi saprot, kā papildināt savu dzīvības enerģiju un samazināt nelietderīgu enerģijas patēriņu. To palīdz pareizs dienas režīms saskaņā ar dabas ritmu, Zemes mātes svētīta pārtika, kalpošanas darbi, žēlsirdība. Cik ilgi dzīvosiet uz sava līdzpaņemtā rēķina? Arī tas devums ir dažāds, citam vairāk, citam mazāk. Atkarībā no iepriekšējās dzīvēs veiktā un šajā dzīvē darāmā.

Jūs esat par slinku, lai zināšanas meklētu, izlasītu tautās dziesmās un jostu rakstos. Tas ir sarežģīti – jādomā, jāanalizē. Labāk tikai visu laiku atrasties pie pilna galda, paņemt karoti un ieturēt gardu maltīti. Tāda Visuma likuma nav, ka viss jānoliek priekšā. Visums saka – nāciet un palūdziet to, ko katram no jums vajag. Pienācis laiks dzīvot pēc šādas sapratnes. Nebūs jābrīnās par sausumu, vēju, sauli, lietu. Ar to var sarunāt, ja jūsu domas un darbi ir tīri. Svētvietas var palīdzēt. Tās nespēj jūsu vietā neko sakārtot. Tās aicina nākt tos viedos cilvēkus, kuri saprot, ka te var paņemt spēku, enerģiju, var uzlādēt akmeni, būt enerģijas pārveidotājiem, saklausīt Zemes mātes un Zemes bērnu teikto un celt katra sava atoma enerģētisko līmeni, lai spētu uztvert Visuma informāciju, kas nāk pie ikviena no jums.

Tuvojas Līgo svētki. Dziesmas un skaņas nozīme ir milzīga. Plānojiet būt kopā saprotošie! Veidojiet dziesmas un uguns rituālus, runājiet ar vēja, uguns un dabas gariem, bez savas gribas uzspiešanas. Saplūstot kopā vienotā darbībā, vienotā dziesmā, paceliet savu zemi, savu Latviju augstākā enerģētiskā līmenī. To jūs varat, ja gribat. Mācieties dziesmas. Mēs iedosim padomu, kā labāk un kur tās dziedāt. Padomājiet, kad ir saules pāreja, kurš ir patiesais datums. Paskatieties, kad diena visgarākā? Kādu brīdi Visums par to lepojas - Saule visilgāk sniedz gaismu un dzīvību ikvienam. Esiet uzmanīgi ar sauli. Tai ir pārejas process. Meklējiet aizsardzību no tās. Iespējams pēc garās ziemas, jums liekas, ka tā ir silta, dod svētību un dzīvību... Tā tas ir, bet šogad saule ir ar zobiem.. Zemei jāiet pēc sava attīstības plāna. Tādēļ Visumam jādara savs darbs. Meklējiet zināšanas, dalieties ar tām. Ejiet un kalpojiet, esiet svētīti un mīlestības pilni! Mēs esam pateicīgi. Jums pateicās svētvietas, un informācijas turētāji. Esiet vienoti ar tiem!
Latvijas Zeme. (Pierakstījis Mārtiņš Geida 01.05.2009.)

Ar mīlestību šo izdevumu sakārtoja

Maija Reinvalde

e-pasts – mazsalacasbiblioteka@inbox.lv